Súd:	Okresný súd Námestovo
Spisová značka:	13C/72/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu:	5821201856
Dátum vydania rozhodnutia:	11. 05. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	Mgr. Katarína Radičová
ECLI:	ECLI:SK:OSNO:2022:5821201856.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Námestovo, sudkyňou Mgr. Katarínou Radičovou vo veci žalobcu: J. P., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom: XXX U. U., B XJN U. L., R. T., občan R. T., zast.: Mgr. Štefan Krnáč, advokát, IČO: 50776959, sídlo: Černyševského 10, Bratislava, proti žalovanému: ELMAR -SK, s.r.o., so sídlom: Miestneho priemyslu 1085, Námestovo, IČO: 50 338 978, zast.: JUDr. Adriana Paneková, advokátka, Miestneho priemyslu 1140, Námestovo, v konaní o náhradu nemajetkovej ujmy a škody na zdraví, takto

r o z h o d o l :

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 413,79 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 25.11.2021 do zaplatenia, a to všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Vo zvyšnej časti súd žalobu z a m i e t a.

III. Žiadna zo strán n e m á právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou doručenou súdu dňa 25.10.2021 sa žalobca domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi z titulu náhrady škody sumu 575,75 eur spolu s ročným úrokom z omeškania vo výške 5,05% odo doňa doručenia žaloby do zaplatenia a z titulu náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch sumu 7 500 eur spolu s ročným úrokom z omeškania vo výške 5,05% odo doňa doručenia žaloby do zaplatenia. Zároveň si žalobca uplatnil náhradu trov konania vo výške 100%.

2. Žalobu odôvodnil tým, že dňa 12.08.2019 v poobednajších hodinách utrpel škodu na zdraví - zlomeninu driekového stavca L3, ku ktorej došlo v detskom zábavnom centre s názvom P. zábavné centrum, ktorého prevádzkovateľom je žalovaný t.j. spoločnosť ELMAR - SK, s.r.o. so sídlom Miestneho priemyslu 1085, 029 01 Námestovo. K poškodeniu zdravia žalobcu došlo pri využití atrakcie, a to zoskokom z lezeckej steny do penových kociek. Žalobca má za to, že pri využití atrakcie žalovaného neporušil žiadne svoje povinnosti pri použití tejto atrakcie. Z kamerového záznamu je zrejmé, že táto atrakcia sa využíva na lezenie a následné skákanie do penových kociek, ktoré majú stlmiť náraz, tak aby došlo k predchádzaniu zranení. Ďalej uviedol, že bol v dôsledku poškodenia zdravia dňa 12.08.2019 o 18.43 hod ošetrený na urgentnom príjme v U. nemocnici v Q. ošetrujúcim lekárom E.. C. H. s potrebou ďalších vyšetrení a vzhľadom na jeho zdravotný stav mu bola doporučená hospitalizácia. Dňa 13.08.2019 sa uskutočnilo ďalšie vyšetrenie a to v K. nemocnici E., ktoré potvrdilo závery U. nemocnice a teda skutočnosť, že si pri využití atrakcií, ktoré prevádzkuje žalovaný zlomil driekový stavec. Žalobca poukázal na to, že v dôsledku úrazu mu vznikla škoda na zdraví a nevyhnutné výdavky v súvislosti s liečbou, a to na kúpu korzetu v sume 268,03 eur, ošetrenie Q. H. I. U. v sume 150,- libier (cca 161,96 eur, pri výmennom kurze NBS zo dňa 12.08.2019 vo výške 1,- eur = 0,92615 GBP), ako aj ďalšiu reflexnú masáž vo výške 135,- libier (cca 145,76 eur). Celkom tak vynaložil (jeho zákonný

zástupca) sumu 575,75 eur, ktorej náhradu touto žalobou takisto požaduje. Ďalej žalobca poukázal na to, že v čase vzniku škody na zdraví bol maloletou osobou a tieto náklady za neho museli vynaložiť zákonný zástupcovia, ktorí namiesto riadnej dovolenky na Slovensku museli zrušiť celý svoj program a venovať sa zdravotnej starostlivosti o neho. Žalobca už krátko po svojom úraze, prostredníctvom svojho zákonného zástupcu vyvinul snahu o mimosúdne riešenie so žalovaným. Napriek rôznym prísľubom zo strany žalovaného tento odmieta uznať akúkoľvek zodpovednosť za uvedenú škodu na zdraví, ktorá mu preukázateľne vznikla v zábavnom zariadení žalovaného. Na písomnú výzvu zo dňa 21.10.2019 reagoval žalovaný prostredníctvom svojej právnej zástupkyne listom zo dňa 20.12.2019, v ktorom poprel akékoľvek zavinenie z jeho strany. Odhliadnuc od skutočnosti, že v tomto prípade sa jedná o objektívnu zodpovednosť žalovaného, tak z predložených záznamov vôbec nevyplýva, že by sa žalobca akokoľvek nevhodne vo veci správal. K úrazu došlo výlučne nedostatočným zabezpečením atrakcie zo strany žalovaného. Ďalej sa žalobca vyjadril k ust. § 13 ods. 3 Občianskeho zákonníka, pričom má za to, že keďže k úrazu došlo jednak v zariadení určenom na zábavu pre maloletých, nedodržaním zákonných povinností žalovaného (udržiavať atrakcie v zdraviu nezávadnom stave, tak aby sa v maximálnej možnej miere predchádzalo úrazom), je vzhľadom na určenie atrakcií potrebné aby táto sankcia nemala len satisfakčnú funkciu, ale aj preventívnu, aby žalovaný čo najdôslednejšie dbal na dodržanie prevencie úrazov, nakoľko predmetný úraz sa mohol veľmi rýchlo skončiť aj trvalým ochrnutím žalobcu z dôvodu porušenia stavca a poškodenia miechy. Okrem uvedeného sa žalovaný k veci nepostavil férovo a nebol ani schopný priznať si chybu, že k úrazu došlo z dôvodu nedostatočného zabezpečenia atrakcie. Na základe uvedeného považuje žalobca za primeranú výšku náhrady nemajetkovej ujmy sumu 7 500 eur.

3. Žalovaný sa k žalobe vyjadril písomne podaním zo dňa 02.12.2021, v ktorom žiadal žalobu ako nedôvodnú zamietnuť. Pokiaľ ide o náhradu škody žalovaný má za to, že žiadnu právnu povinnosť neporušil. Žalovaný disponuje od Technickej inšpekcie, a.s. certifikátom zhody č. XXXX/X/XXXX, na základe ktorého je deklarované že zábavné centrum spĺňa požiadavky nariadenia vlády SR č. 349/2010 Z. z.. Žalovaný má za to, že atrakcia bola dostatočne zabezpečená, ale práve prístup žalobcu k využívaniu tejto atrakcie zodpovedný nebol. Škoda na zdraví žalobcu tak bola spôsobená výlučne jeho zavinením a preto ju žalobca musí znášať sám. Žalovaný poukázal na to, že žalobca vo svojej výzve zo dňa 21.10.2019 uviedol, že okrem iného študuje telesnú výchovu, z čoho vyplýva, že oproti iným osobám, ktoré sa zabávajú na tejto atrakcii, má viacej znalostí a skúsenosti so športom a vyhodnotením potenciálnej hrozby súvisiacej s dopadom a takisto s ohľadom na jeho vek v čase využívania predmetnej atrakcie, by mal aj disponovať dostatočnou schopnosťou zhodnotiť situáciu, akým spôsobom sa správať na týchto atrakciách. Ďalej uviedol, že zábavné centrum navštívi ročne cca 60.000 ľudí, pričom asi v 0,0016667 % sa stane nejaký úraz, a to vlastnou nepozornosťou účastníka. Do dnešného dňa nebolo voči žalovanému začaté akékoľvek konanie v súvislosti s týmto centrom, okrem tohto a ak aj došlo k nejakému úrazu, vždy si účastník resp. zákonný zástupca vyhodnotil, že tak bolo jeho nepozornosťou. JUMP zónu navštívili aj parkúristi „Born to trick“ aj parkúr krúžok z F. a to od roku 2018, pričom žalovaný neeviduje z ich strany požiadavku alebo akúkoľvek námietku, že by nebola táto atrakcia dostatočne zabezpečená pred akýmkoľvek poškodením zdravia. Žalovaný namieta, že by žalobcovi poskytol akýkoľvek prísľub v súvislosti s náhradou škody a takisto namieta, že by mal k tejto situácii zmierlivý postoj, o čom svedčí aj mail matky žalobcu zaslaný bezodkladne po spornom úraze. Žalovaný od počiatku tvrdil, že za vzniknutú situáciu nezodpovedá, o čom svedčia aj jeho vyjadrenia pred začatím tohto konania a preto trvá na tom, že škoda bola spôsobená výlučne zavinením žalobcu, preto za ňu nezodpovedá. V prípade, že by bol súd iného návrhu, žalovaný má za to, že došlo k premlčaniu žalobcom uplatneného nároku, nakoľko z predložených dôkazov je zrejmé, že k zakúpeniu zdravotnej pomôcky došlo dňa 13.08.2019 a k zaplateniu masáži došlo dňa 07.09.2019, pričom žaloba bola podaná najskôr dňa 25.10.2021, teda po uplynutí dvoch rokov v rámci zákonnej subjektívnej lehoty na uplatnenie nároku na náhradu škody. Ďalej žalovaný poukázal na to, že v zmysle § 449 ods. 1 OZ sa pri škode na zdraví uhrádzajú aj účelne vynaložené náklady spojené s liečením. Účelným nákladom rozhodne nie je vstupenka do zábavného centra vo výške 12,50 eur ani konzumácia vo výške 12,20 eur. Rovnako tak žalovaný spochybňuje účelnosť absolvovaných masáží vo výške 135 libier ako aj to, či vôbec boli absolvované, nakoľko žalovaný ma pochybnosti o pravosti faktúry. Webová stránka na nej uvedená neexistuje a takisto sa žalovaný ani z internetu nedopátral o spoločnosti podľa jej názvu ani sídla. Na faktúre nie sú uvedené údaje ako IČO alebo nejaký daňový identifikátor, čo ešte viacej vyvoláva pochybnosti o pravosti. Žalobca si uplatnil aj nárok na zaplatenie 150 libier ako ošetrenie v Q. H. I. U., ale nepredložil žiaden doklad o zaplatení. Rovnako tak správa z liečenia nemôže byť dôkazom úhrady takéhoto nákladu. Pokiaľ ide o náhradu nemajetkovej ujmy žalovaný spochybňuje, že by zodpovedal za úraz, ktorý si spôsobil vlastným zavinením žalobca. Ako žalovaný už vyššie uviedol, atrakcia bola

dostatočne zabezpečená, ale práve prístup žalobcu k využívaniu tejto atrakcie zodpovedný nebol. Už len z tohto dôvodu nemôže byť nárok žalobcu dôvodný. Iba všeobecné konštatovanie žalobcu, že k úrazu došlo v zariadení pre maloletých, nedodržaním zákonných povinností a že sa žalovaný nepostavil férovo a nebol schopný priznať si chybu, nemôže byť dostatočné, aby vôbec v konaní uspel. Žalobca neuviedol vo svojej žalobe na základe čoho sa domnieva, že by mu nebolo dané primerané zadosťučinenie, ak by žalovaný za škodu zodpovedal, prečo by nebolo postačujúce, neuviedol, v čom spočívalo zníženie jeho dôstojnosti alebo vážnosti v spoločnosti, prípadne iné dôvody, pre ktoré by sa nezdalo zadosťučinenie postačujúce. Žalobca nepreukázal, že by bol na nejakom inom liečení od septembra 2019, kedy absolvoval masáže, alebo rehabilitácií alebo na vyšetrení, ak tvrdí, že neustále trpí bolesťami. Takisto neuviedol v čom spočíva, že nemôže viesť plnohodnotným život ako pred úrazom.

4. Žalobca vo vyjadrení k vyjadreniu žalovaného poukázal na to, že z predloženého dôkazu - videa vyplýva skutkový dej, ktorý spočíva v tom, že žalobca vyliezol na lezeckú stenu, z ktorej následne zoskočil do penových kociek, ktoré mali stlmiť náraz. Žalobca tak neurobil nič iné ako to, na čo sú uvedené atrakcie určené a to je lezenie a skákanie. Ku škodovej udalosti došlo výlučne a iba pri používaní atrakcie a to spôsobom na to určeným. Žalovaný vôbec žiadnym spôsobom nekonkretizoval v čom spočíva zavinenie žalobcu. Ďalej žalobca uviedol, že v prípade ak by zariadenie nespĺňalo technické požiadavky nariadenia vlády 349/2010 Z.z., takéto zariadenie by ani nemohlo fungovať a poškodenie na zdraví by nebolo predmetom civilného sporového konania, ale predmetom trestného konania. To, že zariadenie spĺňa technicky podmienky na prevádzkovanie je minimum čo sa vyžaduje od takéhoto zariadenia. Samo osobe to neznamená to a ani táto skutočnosť nezbavuje žalovaného za škodu aj vo forme nemajetkovej ujmy. Je predsa bežné, že pri činnostiach, ku ktorej môže dochádzať ku škodovej udalosti a táto činnosť je zabezpečovaná prostredníctvom technických prostriedkov a konštrukcií, tak musia tieto zariadenia, stroje spĺňať slovenské technické normy. Uvedené potvrdenie znamená iba to, že žalovaný je oprávnený prevádzkovať podnikateľskú činnosť spočívajúcu v prevádzke zábavného zariadenia. Vo vzťahu ku škodovej udalosti to podľa žalobcu nemá žiadny praktický význam lebo na jednej strane vznik škody nevylučuje a na druhej strane to nie je žiadny liberačný dôvod, na základe ktorého sa môže žalovaný zbaviť svojej zodpovednosti. Ďalej žalobca poukázal na ustanovenie § 420a OZ, kedy ide o prípad osobitnej zodpovednosti každej právnickej a fyzickej osoby za škodu spôsobenú jej prevádzkovou činnosťou, kedy na jej preukázanie stačí iba to, že ku škodovej udalosti došlo v prevadzkarni žalovaného. Ku škodovej udalosti došlo v rámci prevádzkovej činnosti žalovaného (v jeho prevádzke) a vecou/vecami, ktoré sa používajú na prevádzkovú činnosť (tlmiace kocky, zlé rozmiestnenie, alebo hocičo iné - ich nedostatok). V súvislosti s uvedeným poukázal na viaceré rozhodnutia, a to napr. rozhodnutie NS ČR z 26.1.2012, sp. zn. 25Cdo2614/2010, rozhodnutie NS ČR zo dňa 26.8.2014, sp. zn. 25Cdo 484/2013, rozhodnutie NS ČR zo dňa 25.2.2011, sp. zn. 25Cdo 1117/2008. K namietanému premlčaniu žalobca uviedol, že ku škodovej udalosti došlo dňa 12.8.2019, pričom žaloba bola súdu doručená dňa 25.10.2021. Premlčacia lehota v prípade škody na zdraví je v trvaní 2 roky a v prípade nemajetkovej ujmy v trvaní 3 roky v rámci všeobecnej premlčacej lehoty. V tejto súvislosti poukázal na zákon č. 62/2020 Z.z. o niektorých mimoriadnych opatreniach súvisiacich s COVID 19, kedy v zmysle ust. § 1 ods. 1 a § 8 písm. a) kedy premlčacie lehoty neplynuli od dňa 27.3.2020 do 30.04.2020 a od 19.01.2021 do 28.02.2021. Čiže v zmysle uvedeného ustanovenia premlčacia lehota sa predĺžila o 35 dní a o 41 dní, t.j. posledným dňom lehoty na podanie žaloby bol deň 27.10.2021, žaloba bola súdu doručená dňa 25.10.2021 a teda ešte pred uplynutím premlčacej lehoty 2 roky. V závere žalobca ku špecifikácii nemajetkovej ujmy poukázal na to, že z jednej škodovej udalosti môže vzniknúť viac samostatných nárokov na náhradu škody. Jedná sa predovšetkým o ušlý zisk, skutočná škoda (zmenšenie majetku), v prípade poškodenia zdravia možno uplatniť stratu zárobku, stratu dôchodku, jednorazové vyrovnanie, bolestné, sťaženie spoločenského uplatnenia a samostatným nárok je aj nemajetková ujma. Pri poškodení zdravia je možné žiadať aj nemajetkovú ujmu v peniazoch podľa § 13 Občianskeho zákonníka. Vzhľadom na skutočnosť, že v čase škodovej udalosti bol žalobca maloletý a navyše cudzí štátny príslušník, ktorý nežije na Slovensku uplatňovanie nárokov z titulu nárokov v zmysle § 442 a nasl. Občianskeho zákonníka by nebolo dosť dobre možné. Podľa názoru žalobcu škodovou udalosťou došlo k zásahu aj do osobnostných práv žalobcu v zmysle § 11 až § 13 Občianskeho zákonníka. Základným osobnostným právom každého jednotlivca je právo na zdravie, jedná sa o základné osobnostné právo, ktorého porušenie v tomto prípade nastalo škodovou udalosťou za ktorú zodpovedá žalovaný. Žalobca dňa 12.8.2019 prišiel do prevádzky žalovaného zdravý a toho istého dňa bol z prevádzky odvezený so zlomeninou stavca. Čiže k zásahu do jeho osobnostného práva - práva na zdravie a osobnú integritu došlo. Rovnako bolo porušené jeho právo na súkromie ako aj právo členov rodiny, ktorý namiesto trávenia rodinnej dovolenky na Slovensku, museli riešiť zdravotný

stav svojho syna. Túto skutočnosť ani nespochybňuje žalovaný. Uplatnená suma okrem toho, že došlo k porušeniu osobnostného práva žalobcu, ktorý bol v tom čase maloletý došlo k narušeniu osobnostných práv aj ďalších členov jeho rodiny, nakoľko v čase škodovej udalosti bol maloletý a nebol schopný sa sám o seba postarať. Musel, tak robiť jeho zákonný zástupca, prípadne ďalší členovia rodiny. Má za to, že uplatňovaná náhrada nemajetkovej ujmy plne zodpovedá rozsahu porušenia osobnostných práv žalobcu a ďalších členov jeho rodiny.

5. Žalovaný vo svojom vyjadrení k vyjadreniu žalobcu zotrval na prechádzajúcich vyjadreniach, pričom poukázal na to, že riadne konkretizoval, v čom spočívalo zavinenie žalobcu ako poškodeného a to bol nezodpovedný prístup k atrakcii a jej použitie v rozpore s prevenčnou povinnosťou. Vo vzťahu k premlčaniu má žalovaný za to, že sa zákon č. 62/2020 Z. z. vzťahoval tie na premlčacie lehoty, ktoré mali uplynúť počas obdobia od účinnosti zákona do 30.apríla a následne do 28.02.2021. Keďže premlčania lehota vo vzťahu k uplatnenému nároku mala uplynúť až 12.08.2021, žalovaný je toho názoru, že k žiadnemu predlžovaniu lehoty, tak ako to uvádza žalobca nemohlo dôjsť a premlčacia lehota uplynula dňa 12.08.2021. Žalovaný naďalej trvá na tom, že žalobca neuviedol dostatočné dôvody, pre ktoré by malo dôjsť k náhrade nemajetkovej ujmy a pre ktoré nestačí žalobcovi primerané zadosťučinenie, ak súd vyhodnotí zodpovednosť žalovaného za škodu. Žalobca uvádza, že by nebolo dosť dobre možné uplatňovať nároky z titulu nárokov v zmysle 442 a nasl. Občianskeho zákonníka, avšak žalovaný nevidí dôvod, pre ktorý by mala byť prekážka, že je osoba maloletá, pričom v čase udalosti mu chýbalo pár mesiacov do nadobudnutia plnoletosti alebo je cudzí štátny príslušník, dôvodom na takého tvrdenie. Žalovaný naďalej trvá na tom, že za škodu nezodpovedá a rovnako tak, že nezodpovedá za zásah do osobnostných práv žalobcu a že nie je daný týmto ani nárok na náhradu nemajetkovej ujmy.

6. Súd vo veci nariadil pojednávanie na deň 13.04.2022, na ktorom pojednávaní strany sporu prostredníctvom svojich právnych zástupcov zotrvali na predchádzajúcich tvrdeniach.

7. Právny zástupca žalobcu na pojednávaní uviedol, že už samotná skutočnosť, že žalobca mal zlomený driekový stavec je dostačujúca na to, aby došlo k zásahu do jeho osobnosti, pričom je len šťastie, že žalobca nezostal ochrnutý. Ďalej právny zástupca poukázal na to, že žalobca nebol oboznámený so žiadnym inštruktážnym video. Má za to, že predmetný spor mohol skončiť dohodou, avšak zo strany žalovaného nie je žiadna snaha o jeho vyriešenie. Pokiaľ ide o úhradu určitých nákladov, ktoré vznikli žalobcovi v súvislosti s liečbou, tieto v Anglicku prepláca jednak poisťovateľ a jednak poistenec, avšak v závislosti od toho o akú komplexnú starostlivosť ide a na akej úrovni liečba má byť. Suma 7500 eur bola ustálená ako nemajetková ujma za vytrpenú bolesť, zničenú dovolenku a ďalšie úkony, ktoré bolo potrebné vykonať v súvislosti s úrazom a bola stanovená aj tým, že došlo k ohrozeniu kariéry žalobcu z dôvodu úrazu, ktorý sa stal v stredisku žalovaného. V závere právny zástupca uviedol, že má vedomosť o tom, že žalobca navštevuje rehabilitačné centrá a naďalej pociťuje určité bolesti. Žalobca študuje šport, pričom pri určitých cvikoch je jeho pohyblivosť obmedzená a pociťuje bolesť. Táto bolesť nie je stála, avšak opakuje sa napr. pri drepoch. Okrem toho bol žalobca amatérsky boxer, pričom v súčasnosti boxuje už len rekreačne.

8. Právny zástupca žalovaného poukázal na liberačné dôvody, kedy žalobca bol v čase úrazu o osobou skoro plnoletou, študenta telesnej výchovy, ktorý si mal byť vedomý toho, ako sa má správať. Má za to, že z predloženého videozáznamu je zrejmé, že pri zoskoku do peny dievča, ktoré liezlo spolu so žalobcom dodržalo dané opatrenia, zoskočilo riadne a naopak žalobca sa vyštveral úplne hore, pričom pri zoskoku sa od steny odrazil a preto dopadol silnejšie ako by za normálnych okolnosti mal. V zmysle prevádzkového poriadku je každý návštevník povinný zoznámiť sa s inštruktážnym videom, ktoré je prístupné v celom areáli a na ktorom je uvedené ako sa má zo steny zoskakovať. Keďže tak žalobca neurobil, za vzniknutý úraz je zodpovedný výlučne on. Rovnako žalovaný nevidí dôvod na to, aby súd vyhovel návrhu na nahradenie nemajetkovej ujmy. Právny zástupca pritom poukázal na to, že matka žalobcu ani nežiadala ospravedlnenie, ale rovno náhradu nemajetkovej ujmy, čo je zrejmé aj z jej e-mailovej komunikácie. Rovnako nie sú zrejmé ani následky, ktoré by mal žalobca pociťovať po predmetnom úraze, keďže už v správe z 08/2019 sám žalobca uviedol, že sa cíti dobre. Okrem uvedenej správy od 08/2019 žalobca nepredložil žiadny iný dôkaz, z ktorého by bolo zrejmé, že trpí nejakými bolesťami, resp. by mal problémy v spoločenskom živote. Pokiaľ ide o náhradu nemajetkovej ujmy, vytrpenie bolesti a sťažené spoločenské uplatnenie nepatrí do nároku na náhradu nemajetkovej ujmy.

9. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi nachádzajúcimi sa v súdnom spise, videozáznamami predloženými stranami sporu, a z vykonaného dokazovania zistil nasledovný skutkový stav:

10. Žalobca, ktorý je občanom Veľkej Británie spolu so svojou rodinou navštívil dňa 12.08.2019 prevádzku žalovaného P. zábavné centrum, pričom počas využívania atrakcie označenej ako JUMP zóna žalobca utrpel úraz zlomeniny driekového stavca L3. Návštevu JUMP zóny žalobcom a ďalšími dvoma osobami mal súd preukázanú aj z priloženého pokladničného dokladu.

11. Z videozáznamov predložených stranami sporu mal súd preukázané, že k úrazu žalobcu došlo počas zoskoku žalobcu do penových kociek, kedy žalobca vyliezol na stenu určenú pre zoskok, od ktorej steny sa odrazil a so skrčenými nohami dopadol do penových kociek. Zo záznamu je ďalej zrejmé, že sa žalobca síce dotýka rukami vrchného kraja lezeckej steny, avšak z dôvodu svojej výšky sa jeho nohy nachádzali v oblasti tesne nad 1/2 steny.

12. V potvrdení U. nemocnice s poliklinikou Q., chirurgická ambulancia zo dňa 12.08.2019 sa ako diagnóza uvádza ,,Fractura corporis vertebrae L3 compressiva, stabil“, teda stabilná kompresná zlomenina L3, bližšie popísaná v potvrdení. Ako dôvod úrazu žalobca lekárovi uviedol, že spadol z výšky na zadok (pád tlmený penovými guličkami). Žalobcovi bola doporučená hospitalizácia na chirurgickom oddelení, čo matka žalobcu odmietla.

13. Zo záznamu K. nemocnice E., odborná neurochirurgická ambulancia zo dňa 13.08.2019 mal súd preukázané, že v prípade úrazu žalobcu nebol potrebný operačný zákrok a postačoval 3-bodobý korzet na 6-8 týždňov, pričom následne pri ústupe bolesti bude možná postupná rehabilitácia. V diagnóze sa uvádza, že sa jedná o zlomeniu driekového stavca L3. V zázname je popísaný úraz nasledovne: ,,Pacient včera po páde z výšky (z lezeckej steny) cca 3 - 4 m do penových hranolov, cez ktoré prepadol, pocítil bolesť chrbta, od pádu bolesť pretrváva, výraznejšie pri ležaní na chrbte...“

14. Z faktúry č. XXXXXXXXXX zo dňa 13.08.2019 spoločnosti Z.-H., spol. s r.o., E., O.: XX XXX XXX súd zistil, že žalobca toho istého dňa uhradil sumu 268,66 eur za kúpu korzetu.

15. Zo správy Q. H. I. U. F. zo dňa 30.08.2019 (originál v anglickom jazyku č.l. 11 spisu) súd zistil, že žalobcovi bolo na deň 13.09.2019 o 9:30 hod. naplánované ambulantné vyšetrenie na klinike úrazovej chirurgie u vedúceho konzultanta I. G. v F. the U. and L., T. J.. V správe sa ďalej uvádza, že v prípade, ak sa žalobca nemôže stretnutia zúčastniť bez toho, aby to oznámil aspoň 24 hodín vopred, bude mu odpustený poplatok a jeho výmenný lístok bude vrátený jeho všeobecnému lekárovi. Zároveň žalobcu upozornili, že ak bežne platí za zmeny v predpise, môže mu byť na základe jeho žiadosti účtovaný poplatok za termín. V závere sa uvádza, že termín, ktorého sa žalobca nezúčastní stojí NHS približne 150 libier, preto žalobcu prosia, aby dohodnutý termín absolvoval.

16. Zo správy Q. a ortopedického oddelenia Q. H. I. U. F. Q. zo dňa 29.10.2019 (originál v anglickom jazyku č.l. 10 spisu) mal súd preukázané, že žalobca dňa 23.08.2019 navštívil nemocnicu U., kde mu bola diagnostikovaná zlomenina L3, ktorá bola ošetrená bez operačného zákroku. Následne navštívil kliniku úrazovej chirurgie doktora G.. Žalobca uviedol, že jeho bolesť sa zlepšuje, pretože už necíti bolesť chrbtice iba miernu bolesť v ľavom kolene. Pri vyšetrení je uvedené, že röntgenové snímky, ktoré boli toho istého dňa urobené, ukazujú hojenie zlomeniny stavba L3. Ošetrujúci lekár v rámci výsledku vyšetrenia poukázal na to, že pri vyšetrení v bedrovej oblasti pacient neuvádzal žiadnu citlivosť, avšak pri plnom rozsahu pohybu a flexii ľavého kolena uvádzal bolesť v krajnej polohe. Citlivosť v kolennom kĺbe pacient neuviedol. Bez známok poškodenia väzovových štuktúr. Napíncí manéver (skúška zdvihu rovnej nohy) bol na ľavej strane negatívny. V závere správy sa uvádza, že sa pacient dobre zostavuje, o čom bola informovaná aj jeho matka. Pacient bol odporúčaný na rehabilitáciu, aby sa mohol postupne vrátiť do športového programu a zlepšiť svoju fyzickú silu a pohyblivosť. Ošetrujúci lekár očakáva, že sa uvedené príznaky pacienta budú naďalej zlepšovať.

17. Súdu bola žalobcom predložená aj faktúra č. XXXXXX zo dňa 07.09.2019 od B. B. E. Q. & B.-J. Q. (originál v anglickom jazyku č.l. 12 spisu), v zmysle ktorej žalobca v dňoch 21.08.2019, 28.08.2019 a 07.09.2019 absolvoval kraniosakrálnu terapiu v rozpätí 60 min. za celkovú sumu 135 libier (3 x 45 libier), ktorá suma bola podľa faktúry platená v hotovosti.

18. Z výzvy na zaplatenie adresovanej žalovanému dňa 21.10.2019 súd zistil, že žalovaný bol právnym zástupcom vyzvaný na uhradenie škody na zdraví vo výške 7 500 eur v lehote 15 dní od doručenia výzvy. V predmetnej výzve žalobca popísal úraz, ktorý sa mu stal v prevádzke žalovaného ako aj následnú návštevu nemocnice. Poukázal pritom, že vzhľadom na to, že sa u žalobcu jedná o maloletého, ktorý okrem iného študuje aj telesnú výchovu, je ohrozená jeho ďalšia kariéra, na ktorú sa pripravuje. O týchto skutočnostiach bol žalovaný informovaný matkou maloletého, avšak žalovaný k veci nezaujal žiadne stanovisko. V závere sa uvádza, že žalobca na ponuku vyriešiť vec zmierlivo nedostal od žalovaného žiadnu odpoveď.

19. Žalovaný sa k výzve žalobcu vyjadril podaním zo dňa 20.12.2019, v ktorom uviedol, že spoločnosť neporušila žiadnu právnu povinnosť. Žalovaný nerozumie, na základe akých právnych predpisov dospel žalobca k názoru, že množstvo tlmiacej peny nebolo dostatočné. Žalovaný má za to, že žalobca si svojím nezodpovedným prístupom spôsobil poškodenie zdravia, čo je zrejmé aj z videozáznamu. Žalobca by mal mať ako študent telesnej výchovy oproti iným osobám, ktoré sa zabávajú na tejto atrakcii viacej znalostí a skúseností so športom, a vyhodnotením potenciálnej hrozby súvisiacej s dopadom. Takisto s ohľadom na jeho vek by mal disponovať dostatočnou schopnosťou zhodnotiť situáciu, akým spôsobom sa správa na týchto atrakciách. Žalovaný ďalej uviedol, že doteraz nebolo presne zrejmé, aké nároky si chce žalobca uplatniť a na základe akých právnych titulov. Vzhľadom na neurčitosť nárokov preto nemohol žalovaný dostatočne relevantne reagovať. Rovnako žalovaný nevie, na základe čoho bola ustálená suma 7 500 eur.

20. Žalovaný súdu predložil aj emailovú komunikáciu zo dňa 14.08.2019, ktorú adresovala matka žalobcu právnemu zástupcovi žalovaného a certifikát zhody č. XXXX/X/XXXX zo dňa 07.06.2018 vystavený Q. inšpekciou, a.s. Q. cesta XX, T., J.-XXX.

21. Podľa § 420a Občianskeho zákonníka (ďalej len OZ):
(1) Každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobí inému prevádzkovou činnosťou.
(2) Škoda je spôsobená prevádzkovou činnosťou, ak je spôsobená
a) činnosťou, ktorá má prevádzkovú povahu, alebo vecou použitou pri činnosti,
b) fyzikálnymi, chemickými, prípadne biologickými vplyvmi prevádzky na okolie,
c) oprávneným vykonávaním alebo zabezpečením prác, ktorými sa spôsobí inému škoda na nehnuteľnosti alebo sa mu podstatne sťaží alebo znemožní užívanie nehnuteľnosti.
(3) Zodpovednosti za škodu sa ten, kto ju spôsobil, zbaví, len ak preukáže, že škoda bola spôsobená neodvrátiteľnou udalosťou nemajúcou pôvod v prevádzke alebo vlastným konaním poškodeného.

22. Podľa § 442 ods. 1 OZ, uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

23. Podľa § 444 OZ, pri škode na zdraví sa jednorazove odškodňujú bolesti poškodeného a sťaženie jeho spoločenského uplatnenia.

24. Podľa § 11 OZ, fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

25. Podľa § 13 ods. 1 až 3 OZ, fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jeho osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby mu bolo dané primerané zadosťučinenie. Pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jeho vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch. Výšku náhrady podľa odseku 2 určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo.

26. Podľa § 3 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, v znení platnom a účinnom od 1.2.2013, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky 2) platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

27. V konaní mal súd za preukázané a medzi stranami nebolo sporné, že dňa 12.08.2019 došlo v detskom zábavnom centre P. F. k úrazu, ktorým bola žalobcovi spôsobená zlomenina driekového stavca L3. Ku škode na zdraví došlo pri využívaní atrakcie označenej ako JUMP zóna, a to tak, že žalobca vyliezol na priľahlú stenu určenú na zoskok, pričom pri dopade do penových kociek, kedy mal žalobca skrčené nohy, utrpel predmetné zranenie. Sporným nie je ani skutočnosť, že prevádzkovateľom predmetného zariadenia je spoločnosť ELMAR-SK, s.r.o., teda žalovaný.

28. Súd sa v prvom rade zaoberal žalovaným vznesenou námietkou premlčania. Žalovaný odvíjal plynutie premlčacej doby od zakúpenia zdravotnej pomôcky žalobcom dňa 13.08.2019, kedy je zrejmé, že žaloba bola podaná viac ako dva roky od uvedeného dňa, a z toho dôvodu namietal premlčanie. S uvedeným záverom sa súd nestotožnil, a to s poukazom na § 1 písm. a) a § 8 písm. a) zákona č. 62/2020 Z. z. o niektorých mimoriadnych opatreniach v súvislosti so šírením nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby COVID-19 a v justícii a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony. V zmysle predmetných ustanovení lehoty ustanovené právnymi predpismi v súkromnoprávnych vzťahoch na uplatňovanie alebo bránenie práv na súde, uplynutím ktorých by došlo k premlčaniu alebo k zániku práva neplynuli v čase od 27.03.2020 do 30.04.2020 a v čase od 19.01.2021 do 28.02.2021. Jedná sa o inštitút spočívania (neplynutia) lehôt po zákonom určenú dobu s tým, že po uplynutí vyššie uvedených období sa plynutie lehôt obnoví, t. z. lehoty pokračujú. Z tohto dôvodu žalobcovi od 27.03.2020 do 30.04.2020, t. j. po dobu 35 dní a od 19.01.2021 do 28.02.2021, t. j. po dobu 41 dní, neplynula premlčacia lehoty na podanie žaloby, ktorú by bol inak povinný podať najneskôr 12.08.2021. Nakoľko v prejednávanej veci bolo plynutie lehoty prerušené po dobu 76 dní, bolo potrebné žalobu podať na súd najneskôr dňa 28.10.2021. Žaloba bola súdu doručená dňa 26.10.2021, teda v rámci dvojročnej premlčacej lehoty.

29. Žalobca sa podanou žalobou domáhal náhrady škody na zdraví v zmysle § 420a OZ, a zároveň náhrady nemajetkovej ujmy v zmysle § 13 ods. 2 OZ. Ustanovenie §420a OZ je osobitným ustanovením vo vzťahu k § 420 OZ. Pri tomto druhu zodpovednosti stačí, ak bola škoda spôsobená prevádzkovou činnosťou a to bez ohľadu na to, či spôsobenie škody bolo zavinené alebo nie, ako aj bez ohľadu na to, či pri spôsobení škody prevádzkovou činnosťou prevádzkovateľ porušil určitú právom uloženú povinnosť alebo nie. Tejto zodpovednosti sa môže prevádzkovateľ zbaviť len z dôvodov uvedených v § 420a ods.3 OZ, pričom v zmysle uvedeného ustanovenia ide o dva liberačné dôvody a to: a) škoda bola spôsobená neodvrátiteľnou udalosťou, ktorá nesúvisela s prevádzkovou činnosťou alebo po b) škodu si spôsobil sám poškodený. Dôkazné bremeno o existencii liberačných dôvodov spočíva na prevádzkovateľovi prevádzkovej činnosti. Žalovaný počas celého konania trval na tom, že k zraneniu žalobcu došlo výlučne jeho zavinením. Liberačné dôvody vzhliadol v správaní žalobcu, ktorý podľa žalovaného vyliezol na úplný vrch lezeckej steny, odtiaľ sa neprimerane odrazil, dôsledkom čoho bolo, že do penových kociek dopadol silnejšie, ako by za normálnych okolností mal a zlomil si driekový stavec. Pri tomto závere žalovaný poukázal aj na vek žalobcu a skutočnosť, že tento študuje telesnú výchovu a preto by mal predvídať následky svojho konania, ako aj na správanie dievčaťa, ktoré liezlo na stenu v rovnakom čase ako žalobca a do kociek zoskočilo podľa žalovaného riadne. Súd sa oboznámil s videozáznamom zachytajúcim úraz, ktorý spôsobil škodu na zdraví žalobcu a musí konštatovať, že u žalobcu nevzhliadol také správanie, ktoré by mohlo odôvodňovať záver, že zavinil spôsobený úraz. Z videozáznamu je zrejmé, že sa žalobca síce rukami držal horného okraja steny, na ktorej sa nachádzajú úchyty na lezenie, avšak z dôvodu jeho výšky mal nohy umiestnené vo výške nachádzajúcej sa tesne nad polovicou lezeckej steny. Nemožno tak súhlasiť s tvrdením žalovaného, že sa žalobca v čase zoskoku nachádzal na úplne hornej časti lezeckej steny. Rovnako tak nemožno konštatovať ani skutočnosť, že by sa žalobca bol od steny odrazil spôsobom, ktorý by mal za následky takú intenzitu dopadu do penových kociek, že by spôsobil zranenie žalobcu. Pokiaľ žalovaný poukazuje na dievča, ktoré liezlo na stenu súčasne so žalobcom, z videozáznamu je zrejmé, že dôvodom, pre ktorý sa táto nedostala v rámci lezeckej steny na vyšší bod, bola skutočnosť, že nedosiahla na ďalší úchyt a spadla. Na rozdiel od žalovaného má preto súd za to, že táto do penových kociek neskočila ale spadla, keď nedosiahla na ďalší úchyt a v prípade, ak by na ďalší úchyt dosiahla pokračovala by v lezení a až následne by došlo k riadnemu zoskoku. Z videozáznamu je tiež zrejmé, že žalobca v rámci lezeckej steny nevyliezol na miesto, kde by sa už nenachádzali úchyty na zachytenie rúk a správal by sa v tomto smere nezodpovedne. V danom prípade žalovaný nepreukázal liberačný dôvod v zmysle § 420a ods. 3 písm. b) OZ, teda, že škodu spôsobil sám poškodený, pričom súd má za to, že nedošlo ani k jeho čiastočnému zavineniu. V tejto súvislosti súd poukazuje na to, že tvrdenie, že sa v zariadení žalovaného nachádza inštruktážne video, ktoré by malo návštevníkov oboznámiť s tým, ako sa má do penových kociek skákať prezentoval žalovaný až na pojednávaní. Uvedené sa týka aj prevádzkového poriadku, s ktorým sa mal údajne žalobca oboznámiť

pri vstupe zo centra. V zmysle zásady koncentrácie konania súd na tieto tvrdenia neprihliadol, pričom aj keby pripustil iný záver, súdu nebol ako dôkaz predložený prevádzkový poriadok a najmä inštruktážne video, z ktorého by bolo zrejmé, akým spôsobom je možné do penových kociek skákať, resp. spôsob akým sa do nich skákať nemá. Keďže tak žalovaný neurobil závery o nesprávnom zoskoku žalobcu zostali len v rovine tvrdení.

30. Pokiaľ ide o žalobcu, tento v konaní namietal nedostatočné zabezpečenie atrakcie, kedy má za to, že k úrazu došlo výlučne z dôvodu nedostatočného množstva penových kociek nachádzajúcich sa v zóne dopadu. Toto svoje tvrdenie však žiadnym spôsobom nepreukázal. Súdu v konaní nepredložil odborné vyjadrenie alebo znalecký posudok, v zmysle ktorého by bolo možné prijať záver, že by sa v čase vzniku úrazu nachádzalo v atrakcii menšie množstvo penových kociek. Práve naopak, žalovaný predložil certifikát zhody Technickej inšpekcie č. 2857/4/2018 zo dňa 07.06.2018, z ktorého je zrejmé, že detské ihrisko a trampolíny spĺňajú požiadavky nariadenia vlády. Okrem uvedeného strany sporu súdu predložili aj video, na ktorom žalobca pred vznikom úrazu robí premety do penových kociek. Takéto správanie žalobcu skôr evokuje pocit, že tento nemal pochybnosti o stave atrakcie, ktorú využíval a v prípade, ak by k úrazu nedošlo, pokračoval by vo využívaní atrakcie. Z ďalšieho videa, ktoré zachytáva pád žalobcu pritom ani nie je zrejmé, či žalobca dopadol do priestoru, kde sa už penové kocky nenachádzali. Vzhľadom na uvedené má súd za to, že k zraneniu žalobcu došlo kumuláciou viacerých náhod, medzi ktoré patrí aj spôsob akým žalobca skočil do penových kociek, teda, že mal v čase dopadu skrčené nohy. Vznik tejto situácie žalovaný podľa súdu predvídať nemohol a v danej situácii nemal možnosť úrazu žalobcu zabrániť.

31. Na základe uvedených skutočností súd dospel k záveru, že žalovaný je zodpovedný za spôsobenú škodu v zmysle § 420a OZ. Žalovaný je prevádzkovateľom detského zábavného centra a v dôsledku prevádzky tohto centra došlo k poškodeniu zdravia žalobcu, pričom jeho zodpovednosť za túto škodu je podľa uvedených zákonných ustanovení postavená na objektívnom princípe a v konaní neboli preukázané dôvody liberácie uvedené v § 420a ods. 3 OZ. Žalovaný preto zodpovedá za škodu na zdraví aj keď z jeho strany nedošlo k porušeniu právnej povinnosti, resp. nijakým iným spôsobom škodu nezavinil.

32. Škodou je z teoreticko-právneho hľadiska nutné rozumieť ujmu, ktorá nastala v majetkovej sfére, poškodeného a ktorá je objektívne vyjadriteľná peniazmi ako všeobecným ekvivalentom. V danom prípade bol zjavne uplatnený nárok na náhradu skutočnej škody, ktorá mala zodpovedať účelne vynaloženým nákladom súvisiacim s úrazom žalobcu. Ak teda žalobca ako poškodený vynaložil pri absolvovaní lekárskych kontrol a na zlepšenie zdravotného stavu určitú finančnú čiastku je zrejmé, že sa jeho majetková sféra v dôsledku tejto škodovej udalosti zmenšila. Žalobca si v konaní uplatnil náhradu škody spolu vo výške 575,75 eur, ktorá suma pozostávala z nákladov na kúpu korzetu v sume 268,03 eur, ošetrenia v nemocnici Q. H. I. U. v sume 161,96 eur a reflexnej masáže vo výške 145,76 eur. Z predmetných súm mal súd preukázanú sumu 268,03 eur a sumu 145,76 eur, ktoré sumy súd žalobcovi priznal spolu s prislúchajúcim úrokom z omeškania. Žalovaný namietal pravosť faktúry, ktorou boli žalobcovi vyúčtované vykonané masáže, ako aj to, či sa jednalo o žalobcu, ktorý ich absolvoval. Súd sa podrobne oboznámil s faktúrou č. 190907 zo dňa 07.09.2019, na ktorej faktúre je uvedený dátum jednotlivých masáži - kraniosakrálnych terapií, ktoré boli absolvované po tom, ako sa stal úraz žalobcu v zariadení žalovaného, teda dňa 21.08.2019, 28.08.2019 a 07.09.2019, meno a adresa žalobcu, ako aj údaje masážneho centra, ktoré terapie poskytlo a spôsob platby, kedy k zaplateniu terapií došlo v hotovosti. Vzhľadom na uvedené súd napriek tomu, že v konaní nebol predložený pokladničný doklad o zaplatení, nemal pochybnosti o tom, že k absolvovaniu kardiosakránlych terapií došlo a to priamo žalobcom. Pokiaľ ide o sumu 161,96 eur, ktorú mal žalobca zaplatiť nemocnici, zo žalobcom predloženého potvrdenia vyplýva jedine skutočnosť, že suma 150 libier (po prepočte 161,96 eur) by predstavovala sumu, ktorá by vznikla nemocnici v prípade, ak by sa žalobca nedostavil na plánovanú kontrolu bez predchádzajúceho oznámenia. Súdu však nebol predložený žiadny dôkaz preukazujúci, že žalobca uvedenú sumu za kontrolu zaplatil, resp. že by bol vyzvaný na jej zaplatenie, a preto ju súd žalobcovi nepriznal. Žalobca si s nárokom na náhradu škody uplatnil aj úrok z omeškania vo výške 5,05 % ročne odo dňa doručenia žaloby žalovanému, t.j. 24.11.2021 do zaplatenia. Výška úrokov z omeškania podľa § 3 vládneho nariadenia č. 87/1995 Z.z., predstavuje od 01.02.2013 sadzbu 5,00 % ročne, t.j. základná úroková sadzba ECB vo výške 0,00 %, po pričítaní 5 %, a preto najvyššia prípustná výška úrokov z omeškania je správne 5,00 % ročne a nie 5,05 % tak ako si ju uplatnil žalobca. Keďže žaloba bola žalovanému doručená dňa 24.11.2021 a žalovaný žalovanú sumu nezaplatil, možno konštatovať,

že sa dostal do omeškania nasledujúcim dňom po doručení žaloby, t.j. dňom 25.11.2021. S poukazom na uvedené preto súd rozhodol tak, že žalobcovi priznal sumu 413,79 eur spolu s úrokom z omeškania 5,00 % ročne od 25.11.2021 do zaplatenia a vo zvyšnej časti, v ktorej sa žalobca domáhal náhrady škody v sume 161,96 eur a prevyšujúceho príslušenstva žalobu zamietol.

33. Pokiaľ ide o náhradu nemajetkovej ujmy, jej priznanie žalobca odôvodňoval samotným úrazom, ktorý sa žalobcovi stal dňa 12.08.2019 v prevádzke žalovaného. Podľa žalobcu žalovaný nedodržal zákonné povinnosti, a to udržanie atrakcie v nezávadnom stave tak, aby sa v maximálnej možnej miere predchádzalo úrazom. Zároveň právny zástupca žalobcu na pojednávaní poukázal na to, že má vedomosť o tom, že žalobca navštevuje rehabilitačné centrá a naďalej pociťuje určité bolesti. Suma 7 500 eur, ktorú žalobca žiada priznať ako náhradu nemajetkovej ujmy mala predstavovať ujmu za vytrpenú bolesť, zničenú dovolenku a ďalšie úkony, ktoré bolo potrebné vykonať v súvislosti s úrazom. Okrem uvedeného došlo aj k ohrozeniu kariéry žalobcu, ktorý amatérsky boxoval, pričom v súčasnosti sa tomuto športu venuje už len rekreačne. Úraz obmedzuje podľa tvrdení právneho zástupcu žalobcu aj pri jeho štúdiu telesnej výchovy, kedy pri určitých cvikoch je jeho pohyblivosť obmedzená a pociťuje bolesť (napr. pri drepoch). Uvedené dôvody žalovaný namietal, nakoľko žalobca nepreukázal, že by u neho v súvislosti s úrazom pretrvávali nejaké bolesti, ani to ako sa zhoršilo jeho spoločenské uplatnenie. Podľa žalovaného vytrpenie bolesti a sťaženie spoločenského uplatnenia nepatria do nároku na náhradu nemajetkovej ujmy, pričom poukázal na to, že žalobca od žalovaného nežiadal ospravedlnenie, ale rovno finančné zadosťučinenie.

34. V tejto súvislosti súdu poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7Cdo 65/2013 zo dňa 28.05.2014, kde tento konštatoval, že: ,,ten istý skutkový dej môže v niektorom prípade zakladať zároveň tak nárok na náhradu za bolesť a sťaženie spoločenského uplatnenia, ako aj nárok na náhradu nemajetkovej ujmy spôsobenej fyzickej osobe na jej osobnostných právach. Zo žiadneho ustanovenia zákona č. 437/2004 Z. z. nemožno vyvodiť, že by sa v rámci odškodňovania bolesti a sťaženia spoločenského uplatnenia mal zohľadniť aj zásah do dôstojnosti, súkromia alebo rodinného života poškodeného“. Vzhľadom na uvedené bolo na žalobcovi či sa podanou žalobou bude domáhať náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch v zmysel § 13 OZ alebo náhrady za bolesť a sťažené spoločenské uplatnenie v zmysle § 444 OZ, prípadne oboch. Na rozdiel od zmyslu a cieľa náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa §13 ods. 2 OZ, ktorá rieši ujmu na hodnotách ľudskej dôstojnosti s cieľom zmiernenia nepriaznivých následkov neoprávneného zásahu, zmyslom náhrady ujmy podľa § 444 OZ a zákona č.437/2004 Z.z., je poskytnúť relutárnu náhradu za ujmu spôsobenú poškodením zdravia, jeho liečenia alebo odstraňovania jeho následkov. Ide teda o nároky samostatné a vzájomne nezávislé, každý z týchto inštitútov poskytuje ochranu iným zložkám v rámci duševnej integrity jednotlivca. Keďže právo na ochranu osobnosti primárne poskytuje ochranu pred zásahmi do psychicko-morálnej integrity osoby a právo na bolestné a sťaženie spoločenského uplatnenia poskytuje prevažne ochranu pri zásahu do fyzickej integrity jednotlivca, ktoré nároky takto sledujú ochranu rôznych záujmov, mal žalobca v prípade, že žiadal finančné zadosťučinenie aj ako náhradu za bolesť a zhoršené spoločenské uplatnenie, v tejto časti žalovať na náhradu škody podľa § 444 OZ, čo však neurobil, a preto sa súd zaoberal len tým, akým spôsobom došlo k zhoršeniu jeho psychicko-morálnej integrity.

35. Úspech žaloby na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch (§ 13 ods. 2, 3 Občianskeho zákonníka) závisí predovšetkým na tom, či bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo vážnosť v spoločnosti, pričom prípadnú výšku náhrady určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo. Zodpovedanie uvedeného je možné predovšetkým na základe v konaní produkovaných dôkazov, ktoré má povinnosť označiť žalobca (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 23. júna 2011, sp. zn. 4 Cdo 144/2010). Zároveň je nevyhnutné, aby žalobca presne určil a vyšpecifikoval nemateriálnu ujmu, ktorej kompenzáciu si nárokuje, ako aj fakty dokladajúce rozsah týchto nehmotných strát (miera agresivity konania, trvanie protiprávneho konania, opakovateľnosť a pod.). Pri rozhodovaní o náhrade nemajetkovej ujmy podľa § 13 ods. 2 OZ musí mať súd preukázané, že sú tu okolnosti preukazujúce, že v konkrétnom prípade nestačí zadosťučinenie podľa ust. § 13 ods. 1 OZ, a to najmä z hľadiska intenzity trvania a rozsahu nepriaznivých následkov.

36. Zodpovednosť za zásah do osobnostných práv (právo na súkromie ako zložka občianskeho práva) je zodpovednosťou objektívneho charakteru, čo znamená, že občianskoprávna sankcia vzniká na objektívnom základe, ktorá nevyžaduje zavinenie. Je však potrebné, aby zo strany žalovaného došlo k neoprávnenému zásahu do osobnostných práv žalobcu. V danej veci bolo dokazovaním zistené a medzi

stranami nebolo sporné, že v prevádzke žalovaného došlo dňa 12.08.2019 k úrazu žalobcu, ktorým mu bola spôsobená zlomenina driekového stavca. K úrazu došlo pri využívaní atrakcie označenej ako JUMP zóna. Okrem náhrady škody žalobca v súvislosti s týmto úrazom žiadal priznať náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 7 500 eur, pričom zo žaloby a z predložených dôkazov nie je zrejmé, akým spôsobom úraz zasiahol do osobnosti, života a zdravia žalobcu, prípadne do jeho ľudskej dôstojnosti. Skutočnosti, na ktoré žalobca poukazuje svedčia o tom, že žalobca žiada náhradu škody za bolesť, prípadne sťaženie spoločenského uplatnenia, ktorý nárok však nežiada priznať, resp. nežaloval a nepredložil k nemu ani žiadne dôkazy ako napr. lekárske posudky o bolestnom a sťažení spoločenského uplatnenia.

37. S poukazom na žalobné dôvody a vykonané dokazovanie súd zastáva názor, že o neoprávnenom zásahu do osobnostných práv žalobcu zo strany žalovaného v tomto prípade nemožno hovoriť. Súd ďalej poukazuje na skutočnosť, že žalobca v konaní nijakým spôsobom nepreukázal zásah žalovaného do jeho osobnostných práv a že tento zásah bol takej intenzity, že by došlo v značnej miere k zníženiu jeho dôstojnosti alebo vážnosti v spoločnosti, v rodinnom a pracovnom živote, inými slovami, že by tento zásah do jeho osobnostných práv bol tak závažný, že by zakladal nárok na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch v zmysle ust. § 13 ods. 2 OZ. Žalobca v konaní len stroho tvrdil, že naďalej navštevuje rehabilitácie a pretrvávajú u neho bolesti pri určitých úkonoch. K uvedeným tvrdeniam však opätovne nepredložil žiadny dôkaz preukazujúci ich pravdivosť. Žalobca v konaní navrhoval vykonať dôkaz výsluchom matky žalobcu, avšak ku skutočnostiam, ako došlo k predmetnému úrazu, ktorý výsluch vzhľadom na skutočnosť, že v konaní boli predložené videozáznamy zachytajúce úraz žalobcu, nebolo potrebné vykonať. Rovnako súd nemal preukázanú ani skutočnosť, či žalobca z dôvodu úrazu prestal amatérsky boxovať, resp. či sa skutočne boxu venoval. Práve naopak, žalobca naďalej študuje telesnú výchovu a venuje sa rekreačne aj svojej záľube, a tak v prípade, ak by zásah žalovaného do jeho osobnostných práv bol takej intenzity, ako tvrdí, je len ťažko predstaviteľné, že by mohol pokračovať v štúdiu, ktoré si prakticky vyžaduje dennodennú fyzickú námahu a ktoré štúdium je zameraná na uplatnenie sa žalobcu v športovej oblasti po jeho absolvovaní.

38. V závere súd poukazuje na to, že v konaniach vo veci ochrany osobnosti platí, že dôkazné bremeno nesie žalobca ako osoba, ktorá tvrdí, že jej bola neoprávneným zásahom spôsobená nemateriálna ujma. Žalobcu teda v spore zaťažuje bremeno tvrdenia a dôkazné bremeno, spočívajúce v povinnosti tvrdiť a preukázať existenciu a rozsah takých kvalifikovaných nepriaznivých následkov (spôsobených neoprávneným zásahom), ktoré odôvodňujú priznanie náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch. Určenie výšky primeranej peňažnej satisfakcie totiž nemôže byť záležitosťou voľnej úvahy súdu, ktorá by nepodliehala žiadnemu hodnoteniu, ale jej základom musí byť zistenie konkrétnych skutkových okolností, ktoré majú oporu vo vykonanom dokazovaní. Súd má za to, že žalobca v konaní nepreukázal existenciu takej ujmy, ktorá by vzhľadom na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo, intenzitu zásahu, jeho trvanie a spôsobené následky opodstatňovala priznanie náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch, a preto žalobu v tejto časti zamietol.

39. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

40. Podľa § 255 ods. 2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

41. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 a 2 CSP. Žalobca sa domáhal podanou žalobou dvoch nárokov, a to nároku na náhradu škody, v ktorej časti bol čiastočne úspešný, a to v sume 413,79 eur s prísl. (úspech cca. 72% a neúspech 28%), a teda mal by právo v tejto časti na náhradu trov konania v rozsahu 44%. V druhom uplatnenom nároku - nárok na náhradu nemajetkovej ujmy, bol v plnom rozsahu úspešný žalovaný, ktorý by mal právo na náhradu trov konania v rozsahu 100%. Po zvážení úspechu a neúspechu strán v konaní a prihliadnuť na okolnosti prejednávanej veci súd rozhodol tak, že žiadnemu z účastníkov náhradu trov konania nepriznal podľa vyššie citovaného zákonného ustanovenia § 255 ods. 2 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 362 ods. 1,2 CSP).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh)(§ 363 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:
a) neboli splnené procesné podmienky,
b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.
(§ 365 ods. 1CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľný rozsudok, môže oprávnený podať návrh na exekúciu podľa zákona č. 233/1995 Z. z. Exekučný poriadok, v znení neskorších predpisov.